ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 25.6.2021
COM(2021) 327 final

2021/0161 (NLE)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 προκειμένου να ενισχυθεί η προβλεψιμότητα στα κράτη μέλη και να αποσαφηνιστούν οι διαδικασίες για την επίλυση διαφορών κατά την απόδοση των παραδοσιακών ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Σκοπός της παρούσας πρότασης είναι να θεσπιστούν, σύμφωνα με το άρθρο 322 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αναγκαίες διατάξεις για τον καθορισμό των μεθόδων και των διαδικασιών για την απόδοση των ιδίων πόρων.

Η παρούσα πρόταση ανταποκρίνεται στα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Ιουλίου του 2020[1], σύμφωνα με τα οποία η Επιτροπή καλείται «να αξιολογήσει αν χρειάζεται να υποβάλει πρόταση για την αναθεώρηση του κανονισμού περί απόδοσης, προκειμένου να αντιμετωπιστούν μερικές από τις προκλήσεις ως προς την απόδοση των ιδίων πόρων».

Η παρούσα πρόταση αποσκοπεί στην τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014[2], ο οποίος, μαζί με την απόφαση για τους ιδίους πόρους[3], ορίζει τις διαδικασίες και τις προθεσμίες για την απόδοση των παραδοσιακών ιδίων πόρων στον προϋπολογισμό της ΕΕ, καθώς και των ιδίων πόρων που βασίζονται στον φόρο προστιθέμενης αξίας και το ακαθάριστο εθνικό εισόδημα.

Παρόλο που ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου παρείχε συγκεκριμένο και σταθερό σημείο αναφοράς για τους μηχανισμούς χρηματοδότησης της ΕΕ, κρίνεται σκόπιμο να βελτιωθούν οι υφιστάμενες διατάξεις για την απόδοση των ιδίων πόρων κυρίως για την ενίσχυση της προβλεψιμότητας για τα κράτη μέλη, καθώς και για τη θέσπιση διαδικασιών για την επίλυση διαφορών.

Η παρούσα πρόταση εισηγείται ένα προσεκτικά σταθμισμένο σύστημα με σκοπό τη διασφάλιση τακτικών και έγκαιρων πληρωμών στον προϋπολογισμό της ΕΕ, το οποίο είναι απαραίτητο για την ομαλή λειτουργία του συστήματος ιδίων πόρων της ΕΕ, την καθημερινή διαχείριση του ενωσιακού προϋπολογισμού και, κατά συνέπεια, τη λειτουργία της ΕΕ στο σύνολό της.

Μία από τις καινοτομίες είναι η διαδικασία επανεξέτασης για την επίλυση διαφορών, την οποία έχουν ζητήσει πολλά κράτη μέλη. Με τη διαδικασία αυτή κωδικοποιούνται και ενισχύονται οι διαδικαστικοί κανόνες που εφαρμόζονται στις συναλλαγές μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών για την απόδοση των ιδίων πόρων. Η πρόταση αντικατοπτρίζει επίσης την υφιστάμενη πρακτική όσον αφορά τις πληρωμές για τις οποίες διατυπώνεται επιφύλαξη, με την οποία δίνεται η δυνατότητα να κινηθεί διαδικασία αδικαιολόγητου πλουτισμού κατά της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 268 και το άρθρο 340 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

---

[1] Σημείο 142: «Σε ό,τι αφορά τον κανονισμό του Συμβουλίου για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των ιδίων πόρων και για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών, η Επιτροπή καλείται να αξιολογήσει αν χρειάζεται να υποβάλει πρόταση για την αναθεώρησή του, προκειμένου να αντιμετωπιστούν οι προκλήσεις ως προς την απόδοση ιδίων πόρων».

[2] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014, για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των παραδοσιακών ιδίων πόρων και των ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ και για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών (*ΕΕ L 168 της 7.6.2014, σ. 39*).

[3] Απόφαση του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014, για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ) (*ΕΕ L 168 της 7.6.2014, σ. 105*).

Η πρόταση τροποποιεί τους κανόνες για τους τόκους υπερημερίας σε διάφορα επίπεδα. Με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/804 του Συμβουλίου είχε ήδη επιβληθεί το ανώτατο όριο των 16 ποσοστιαίων μονάδων στην αύξηση του επιτοκίου πάνω από το βασικό επιτόκιο. Η παρούσα πρόταση επεκτείνει το ανώτατο όριο στην αύξηση των επιτοκίων σε όλες τις περιπτώσεις. Με τον τρόπο αυτό εξετάζονται άμεσα οι παρατηρήσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη σχετικά με τα πολύ υψηλά επιτόκια που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου για περιπτώσεις που ήταν ήδη γνωστές πριν από την 1η Οκτωβρίου 2016. Επίσης, η πρόταση αυξάνει το κατώτατο όριο από 500 EUR σε 1000 EUR, όσον αφορά την απαίτηση των τόκων. Επιπλέον, θεσπίζεται προθεσμία 10 ετών για την τήρηση των ποσών των παραδοσιακών ιδίων πόρων σε λογιστικά βιβλία Β κατηγορίας.

Η πρόταση τροποποιεί την προσαρμογή των ετήσιων εθνικών υπολοίπων και αναβάλλει την απόδοση των προσαρμογών των κρατών μελών έως το έτος N+2, προκειμένου να αυξηθεί η προβλεψιμότητα των εθνικών συνεισφορών στον προϋπολογισμό της ΕΕ. Πρόκειται για αίτημα πολλών κρατών μελών ώστε να διευκολυνθούν οι διαδικασίες κατάρτισης του εθνικού προϋπολογισμού.

Επιπλέον, η πρόταση περιλαμβάνει ένα νέο άρθρο με το οποίο κωδικοποιείται η διαδικασία των προκαταβολών· πρόκειται επίσης για αίτημα κρατών μελών. Η πρόταση εισήγαγε επίσης τη δυνατότητα να θεσπίσει η Επιτροπή έναν κεντρικό λογαριασμό ιδίων πόρων.

Η πρόταση εντάσσεται σε μια ευρύτερη δέσμη μέτρων στην οποία περιλαμβάνονται ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/770 του Συμβουλίου για τον υπολογισμό του ιδίου πόρου που βασίζεται στα απορρίμματα πλαστικών συσκευασιών που δεν ανακυκλώνονται, για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης του εν λόγω ιδίου πόρου, για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών και για ορισμένες πτυχές του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ακαθάριστο εθνικό εισόδημα[4], καθώς και προτάσεις για νέους ιδίους πόρους που αναμένεται να εγκριθούν σύντομα, σύμφωνα με τη διοργανική συμφωνία της 16ης Δεκεμβρίου 2020[5].

Τέλος, προτείνεται να συμπεριληφθεί η Γερμανία ως δικαιούχος κατ' αποκοπήν διορθώσεων, ενώ απαλείφεται η αναφορά στη διόρθωση υπέρ του Ηνωμένου Βασιλείου.

Η πρόταση της Επιτροπής επεξηγείται αναλυτικότερα στο τμήμα πέντε. Επιπλέον, στο τμήμα έξι, η παρούσα αιτιολογική έκθεση περιλαμβάνει την αξιολόγηση της Επιτροπής για τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου, η οποία ζητήθηκε στο πλαίσιο των συμπερασμάτων του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Ιουλίου του 2020.

Οι διατάξεις για την απόδοση όλων των ιδίων πόρων θα πρέπει να συγχωνευθούν κατά τη μελλοντική αναθεώρησή τους, συμπεριλαμβανομένων νέων προτεινόμενων κανονισμών όσον αφορά την απόδοση νέων ιδίων πόρων.

---

[4] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/770 του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 2021, για τον υπολογισμό του ιδίου πόρου που βασίζεται στα απορρίμματα πλαστικών συσκευασιών που δεν ανακυκλώνονται, για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης του εν λόγω ιδίου πόρου, για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών και για ορισμένες πτυχές του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ακαθάριστο εθνικό εισόδημα (ΕΕ L 165 της 11.5.2021, σ. 15).

[5] Διοργανική συμφωνία της 16ης Δεκεμβρίου 2020 μεταξύ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη δημοσιονομική πειθαρχία, τη συνεργασία σε δημοσιονομικά θέματα και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση, καθώς και τους νέους ιδίους πόρους, συμπεριλαμβανομένου ενός οδικού χάρτη για την εισαγωγή νέων ιδίων πόρων (ΕΕ L 4331 της 22.12.2020, σ. 28).

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Η νομική βάση του παρόντος κανονισμού είναι το άρθρο 322 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ. Η πρόταση συμπληρώνει άλλες νομοθετικές πράξεις για ιδίους πόρους, όπως είναι η απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 του Συμβουλίου[6], ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/768 του Συμβουλίου[7], ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/769 του Συμβουλίου[8] και ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/770 του Συμβουλίου.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η διαχείριση των ιδίων πόρων εναπόκειται στην ορθή εφαρμογή άλλων ενωσιακών πολιτικών:

– οι παραδοσιακοί ίδιοι πόροι (κυρίως τελωνειακοί δασμοί, δασμοί για την εμπορική άμυνα και εισφορές ζάχαρης) συνδέονται με την τελωνειακή ένωση, την κοινή εμπορική πολιτική και την κοινή γεωργική πολιτική·

– οι ίδιοι πόροι που βασίζονται στον φόρο προστιθέμενης αξίας συνδέονται με την ενιαία αγορά και τη φορολογική πολιτική.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

- **Νομική βάση**

Η νομική βάση της παρούσας πρότασης είναι το άρθρο 322 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

- **Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)**

Άνευ αντικειμένου.

- **Αναλογικότητα**

Το πεδίο εφαρμογής της πρότασης έγκειται στην ενίσχυση της προβλεψιμότητας για τα κράτη μέλη κατά την απόδοση των ιδίων πόρων στον προϋπολογισμό της ΕΕ και στη θέσπιση διαδικασιών για επίλυση διαφορών. Η πρόταση συνάδει με την αρχή της αναλογικότητας διότι δεν υπερβαίνει το αναγκαίο και αναλογικό μέτρο για την ικανοποιητική επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Το άρθρο 322 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ δεν προσδιορίζει τη νομική πράξη που πρέπει να χρησιμοποιείται[9]. Ωστόσο, το άρθρο 8 παράγραφος 2 της απόφασης 2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και το άρθρο 9 παράγραφος 3 της απόφασης (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 του

---

6 Απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2020, για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 424 της 15.12.2020, σ. 1).

7 Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/768 του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 2021, σχετικά με τη θέσπιση εκτελεστικών μέτρων για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 165 της 11.5.2021, σ. 1).

8 Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2021/769 του Συμβουλίου, της 30ής Απριλίου 2021, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1553/89 για το ομοιόμορφο οριστικό καθεστώς είσπραξης των ιδίων πόρων που προέρχονται από τον φόρο επί της προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 165 της 11.5.2021, σ. 9).

9 «*Το Συμβούλιο, αποφασίζοντας, προτάσει της Επιτροπής και μετά από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ελεγκτικό Συνέδριο, καθορίζει τους τρόπους και τη διαδικασία κατά τα οποία τα έσοδα του προϋπολογισμού που προβλέπονται από τη ρύθμιση περί ιδίων πόρων της Ένωσης τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής και προσδιορίζει τα εφαρμοστέα μέτρα προς αντιμετώπιση, εφόσον είναι ανάγκη, των ταμειακών αναγκών*».

Συμβουλίου απαιτούν από τα κράτη μέλη να θέτουν τους πόρους στη διάθεση της Επιτροπής, «σύμφωνα με τους κανονισμούς» που εκδίδονται βάσει του άρθρου 322 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

Επιπλέον, η πρόταση τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου για την απόδοση των ιδίων πόρων. Σε αυτό το πλαίσιο κρίνεται σκόπιμη η χρήση του κανονισμού ως επιλογή νομικής πράξης.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Κατά τη σύνταξη της παρούσας πρότασης, η Επιτροπή υπέβαλε αναλυτικό ερωτηματολόγιο στη κράτη μέλη, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Ελεγκτικό Συνέδριο για να μπορέσει να εκτιμήσει την ουσία και την πρακτική λειτουργία του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου. Οι απαντήσεις στο ερωτηματολόγιο επιβεβαίωσαν ότι, κατά γενικό κανόνα, ο εν λόγω κανονισμός λειτουργούσε ικανοποιητικά. Ωστόσο, τα κράτη μέλη διατύπωσαν επίσης ορισμένα αιτήματα για βελτίωση της λειτουργίας.

Επίσης, η πρόταση αναπτύχθηκε με βάση τις εκτενείς συζητήσεις για το σύστημα των ιδίων πόρων που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στην ομάδα εργασίας του Συμβουλίου για τους ιδίους πόρους, καθώς και με βάση πολλές διμερείς συναντήσεις μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση αποσκοπεί στην ενίσχυση της λειτουργίας του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου και ιδίως, στη βελτίωση των διαδικασιών για την απόδοση των ιδίων πόρων από τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, η πρόταση συμβάλλει στη βελτίωση του υφιστάμενου συστήματος των ιδίων πόρων.

Σε σύγκριση με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου, η πρόταση δεν επιφέρει μεταβολές στους απαιτούμενους ανθρώπινους και διοικητικούς πόρους. Ωστόσο, η επέκταση του ανώτατου ορίου στην αύξηση των επιτοκίων σε όλες τις περιπτώσεις, θα οδηγήσει σε μείωση των εσόδων από τόκους που εισπράττονται για τον προϋπολογισμό της ΕΕ. Οι δημοσιονομικές επιπτώσεις της εν λόγω επέκτασης, με βάση τα ποσά αναφοράς προηγούμενων ετών [από την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/804 του Συμβουλίου], εκτιμώνται σε 27,5 εκατ. EUR/έτος.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Η εφαρμογή της νομοθεσίας για τους ιδίους πόρους, συμπεριλαμβανομένων των μεθόδων και των διαδικασιών για την απόδοση των ιδίων πόρων, εξετάζεται τακτικά στο πλαίσιο της συμβουλευτικής επιτροπής ιδίων πόρων.

Η πρόταση της Επιτροπής συνοψίζεται ως εξής:

Κεφάλαια Ι και ΙΙ με τίτλο «Γενικές διατάξεις» και «Λογαριασμοί των ιδίων πόρων»

Τα εν λόγω κεφάλαια δεν τροποποιούνται.

Κεφάλαιο ΙΙΙ σχετικά με την «Απόδοση των ιδίων πόρων».

Στο πλαίσιο του άρθρου 9 παράγραφος 1 εισάγεται η δυνατότητα να θεσπίσει η Επιτροπή κεντρικό λογαριασμό ιδίων πόρων. Επί του παρόντος μόνο τα κράτη μέλη τηρούν αυτούς τους λογαριασμούς ιδίων πόρων. Στο μέλλον η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να εκσυγχρονίσει τη διαχείριση των λογαριασμών που ανοίγονται στο όνομά της. Η μείωση του αριθμού των τραπεζικών λογαριασμών που χρησιμοποιούνται για την είσπραξη των ιδίων πόρων θα ενισχύσει την αποτελεσματικότητα και θα δώσει τη δυνατότητα για κοινή προσέγγιση όσον αφορά τη διαχείριση των ταμειακών διαθεσίμων.

Στο πλαίσιο του άρθρου 10α παράγραφος 2 για την απόδοση των ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ, προστίθεται συγκεκριμένη παράγραφος με την οποία επιτρέπονται οι προκαταβολές κατά περίπτωση. Η διάταξη διασφαλίζει ότι το κράτος μέλος που πραγματοποιεί την προκαταβολή επιβαρύνεται με το σχετικό κόστος.

Στο άρθρο 10β παράγραφος 5 αναβάλλεται η ημερομηνία απόδοσης των προσαρμογών στους ιδίους πόρους που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ προηγούμενων οικονομικών ετών, για την πρώτη εργάσιμη ημέρα του Μαρτίου του έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο η Επιτροπή ενημέρωσε τα κράτη μέλη για τα εν λόγω ποσά.

Στο άρθρο 10β παράγραφος 7 ορίζεται η χρονική περίοδος κατά την οποία τα κράτη μέλη μπορούν να ζητήσουν από την Επιτροπή να επανεξετάσει την απόδοση του ιδίου πόρου που βασίζεται στον ΦΠΑ, ενώ στο άρθρο 13 παράγραφος 5 ορίζεται η χρονική περίοδος για την απόδοση των παραδοσιακών ιδίων πόρων.

Για να μη συσσωρεύονται ιδιαίτερα μεγάλα ποσά τόκων, ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/804 του Συμβουλίου εισήγαγε ανώτατο όριο 16 ποσοστιαίων μονάδων στην αύξηση του επιτοκίου για τόκους υπερημερίας των ιδίων πόρων. Το εν λόγω ανώτατο όριο εφαρμόστηκε για τόκους υπερημερίας των ιδίων πόρων οι οποίοι κατέστησαν ληξιπρόθεσμοι μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του κανονισμού, δηλ. την 1η Οκτωβρίου 2016, ή ήταν ληξιπρόθεσμοι πριν από αυτή την ημερομηνία, και μόνο στην περίπτωση που η Επιτροπή ή το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος έλαβαν γνώση γι' αυτούς τους ιδίους πόρους μετά την εν λόγω ημερομηνία. Ο κανόνας αυτός περιέχεται στο άρθρο 12 παράγραφος 5 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου. Η πρόταση επεκτείνει το ανώτατο όριο στην αύξηση του επιτοκίου σε περιπτώσεις στις οποίες δεν εφαρμόζεται το υφιστάμενο ανώτατο όριο. Ωστόσο, το ανώτατο όριο δεν θα εφαρμόζεται σε κανένα ποσό τόκων που έχει ήδη γνωστοποιηθεί σε κράτος μέλος πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας πρότασης.

Στο πλαίσιο του άρθρου 12 παράγραφος 3 και όσον αφορά την παραίτηση από τους τόκους, προτείνεται η αύξηση του κατώτατου ορίου από το ποσό των 500 EUR στο ποσό των 1000 EUR.

Στο πλαίσιο του άρθρου 13 παράγραφος 2 πέμπτο εδάφιο και όσον αφορά τα μη ανακτήσιμα ποσά, εισάγεται γενική προθεσμία για τα ποσά που λαμβάνονται από χωριστό λογαριασμό για να διασφαλιστεί ότι επανεξετάζονται τακτικά οι περιπτώσεις που αφορούν χωριστούς λογαριασμούς.

Τέλος, τα άρθρα 6 και 10α ευθυγραμμίζονται με τη νέα απόφαση για τους ιδίους πόρους βάσει της οποίας η Γερμανία συμπεριλαμβάνεται ως δικαιούχος των κατ' αποκοπήν διορθώσεων, ενώ απαλείφεται και από τα δύο άρθρα η αναφορά στις διορθώσεις υπέρ του Ηνωμένου Βασιλείου.

Κεφάλαιο ΙΙΙα σχετικά με «Πληρωμή που γίνεται με διατύπωση επιφύλαξης και διαδικασία επανεξέτασης»

Προστίθεται νέο Κεφάλαιο ΙΙΙα. Στο πλαίσιο του νέου άρθρου 13α προβλέπεται η δυνατότητα να αποδίδουν τα κράτη μέλη ποσά με διατύπωση επιφύλαξης. Η εν λόγω επιλογή κωδικοποιεί την υφιστάμενη πρακτική.

Στο νέο άρθρο 13β εισάγεται η διαδικασία επανεξέτασης σε περίπτωση έκδηλης διαφωνίας μεταξύ κράτους μέλους και της Επιτροπής. Σε αυτή τη νέα διαδικασία προβλέπονται σαφείς προθεσμίες και υποχρεώσεις τόσο για τα κράτη μέλη όσο και για την Επιτροπή. Η διαδικασία αυτή διασφαλίζει τη διεξαγωγή εποικοδομητικού διαλόγου για τα αμφισβητούμενα ποσά και αποσκοπεί στη διευκόλυνση της επίτευξης συμφωνίας μεταξύ των δύο μερών.

6. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- **Αξιολόγηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου από την Επιτροπή**

Η Επιτροπή, σύμφωνα με την εντολή του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, αξιολόγησε επί της ουσίας τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014, λαμβάνοντας υπόψη την ανάγκη να εξασφαλιστεί η νομιμότητα και η κανονικότητα στις πληρωμές των ιδίων πόρων. Το γεγονός αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό και ενόψει των επικείμενων νέων ιδίων πόρων.

Παρά την καταγραφή συνολικά πολύ θετικού ιστορικού από τη λειτουργία του εν λόγω κανονισμού, τα κράτη μέλη ζήτησαν αλλαγές σε διάφορους τομείς. Τα τελευταία δύο χρόνια, κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην ομάδα εργασίας του Συμβουλίου για τους ιδίους πόρους, δόθηκε ιδιαίτερη προσοχή στα εξής:

- Εφαρμοστέοι κανόνες περί τόκων σε περίπτωση καθυστερημένων πληρωμών
- Πληρωμές υπό αίρεση και δικαιώματα υπεράσπισης των κρατών μελών
- Προκαταβολές των ιδίων πόρων
- Αποκλίσεις όσον αφορά την απόδοση στο πλαίσιο του άρθρου 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
- Αξιολόγηση περιπτώσεων διαγραφής
- Προσαρμογές των ιδίων πόρων που βασίζονται στο ΑΕΕ και στον ΦΠΑ
- Συγχώνευση διατάξεων σχετικά με την απόδοση των ιδίων πόρων

Η Επιτροπή, κατά τη διενέργεια της επανεξέτασης, αξιολόγησε λεπτομερώς όλα τα ζητήματα που έθεσαν τα κράτη μέλη αναφορικά με τη λειτουργία της απόδοσης των ιδίων πόρων και κατέληξε στα συμπεράσματα που αναφέρονται παρακάτω. Με βάση τα συμπεράσματα αυτά διαμορφώθηκε η πρόταση τροποποίησης, την οποία ενέκρινε η Επιτροπή.

Εφαρμοστέοι κανόνες περί τόκων σε περίπτωση καθυστερημένων πληρωμών

Ο προϋπολογισμός της ΕΕ βασίζεται στην έγκαιρη πραγματοποίηση των πληρωμών. Η επιβολή τόκων σε περίπτωση καθυστερημένων πληρωμών παρέχει ισχυρό κίνητρο για τον σκοπό αυτό. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει πολλές φορές επιβεβαιώσει, και

πιο πρόσφατα στην απόφασή του C-575/18 P, ότι η υποχρέωση καταβολής τόκων υπερημερίας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την υποχρέωση για απόδοση των ιδίων πόρων στην Επιτροπή.

Σημειώνεται σημαντική μείωση στα ποσά των οφειλόμενων τόκων από την 1η Οκτωβρίου 2016 που άρχισε να ισχύει το ανώτατο όριο στην αύξηση του επιτοκίου. Πριν από την ημερομηνία αυτή τα επιτόκια επιβάλλονταν δίχως ανώτατο όριο για όσο χρονικό διάστημα εκκρεμούσε η αποπληρωμή του κεφαλαίου. Με την εισαγωγή του ανώτατου ορίου, η αύξηση του επιτοκίου περιορίστηκε στις 16 ποσοστιαίες μονάδες για όλη την περίοδο της υπερημερίας. Σε δείγμα 22 περιπτώσεων που υποβάλλονται στο ανώτατο όριο, διαπιστώθηκε ότι οι οφειλόμενοι τόκοι μειώθηκαν συνολικά κατά 9 εκατ. EUR σε σύγκριση με τη μέθοδο που εφαρμοζόταν πριν από την επιβολή του ανώτατου ορίου. Στις περιπτώσεις αυτές τα κράτη μέλη απαλλάχθηκαν από την καταβολή ποσού για τόκους υπερημερίας που αντιστοιχεί στο 83 % του ποσού των τόκων που έχει στην πραγματικότητα απαιτηθεί.

Ωστόσο, η επιβολή ανώτατου ορίου στην αύξηση του επιτοκίου εφαρμόζεται μόνο για τις περιπτώσεις μετά την 1η Οκτωβρίου 2016. Για τις περιπτώσεις που ήταν ήδη γνωστές πριν από την 1η Οκτωβρίου 2016, το ανώτατο όριο δεν εφαρμόζεται. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα να παρατηρείται, σε ορισμένες περιπτώσεις, ιδιαίτερα υψηλό ποσό οφειλόμενων τόκων. Η επέκταση της επιβολής του ανώτατου ορίου σε όλες τις περιπτώσεις συνδέεται με το ενδεχόμενο ηθικού κινδύνου, αλλά, παρά ταύτα, φαίνεται χρήσιμο να απλουστευθεί το αρκετά περίπλοκο υφιστάμενο σύστημα.

Πληρωμές υπό αίρεση και δικαιώματα υπεράσπισης των κρατών μελών

Όσον αφορά το δικαίωμα υπεράσπισης και την ένδικη προστασία των κρατών μελών, η πρόσφατη απόφαση του Δικαστηρίου C-575/18 P επιβεβαιώνει ότι η υφιστάμενη νομοθεσία για τους ιδίους πόρους παρέχει ήδη στα κράτη μέλη αποτελεσματικά δικαιώματα υπεράσπισης. Ωστόσο, για λόγους σαφήνειας και διαφάνειας, είναι χρήσιμο να οριστούν πιο σαφείς προθεσμίες για τη διεξαγωγή διαλόγου και για τις συναλλαγές μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών σε περίπτωση διαφωνίας.

Προκαταβολές των ιδίων πόρων

Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου δεν περιέχει διάταξη που επιτρέπει τις προκαταβολές των ιδίων πόρων. Ωστόσο, έχουν υπάρξει περιπτώσεις, ιδίως εκείνες που αφορούσαν την καθυστερημένη έγκριση διορθωτικού προϋπολογισμού (π.χ. AB/2013, AB6/2016 και AB6/2018), στις οποίες τα κράτη μέλη, αφού ζήτησαν και έλαβαν τη σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής, κατέβαλαν τις εθνικές συνεισφορές τους πριν από τη λήξη της προθεσμίας. Στις περιπτώσεις αυτές, η Επιτροπή δεν πρόβαλε αντιρρήσεις για τις καταβολές, εφόσον είχαν τηρηθεί συγκεκριμένες προϋποθέσεις. Για λόγους ασφάλειας δικαίου, η Επιτροπή προτείνει ρητά να προβλεφθεί αυτή η δυνατότητα.

Αποκλίσεις όσον αφορά την απόδοση στο πλαίσιο του άρθρου 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο

Στο άρθρο 13 του κανονισμού αριθ. 609/2014 προβλέπεται διαδικασία, γνωστή και ως «διαδικασία διαγραφής», για την παρακολούθηση της δυνητικής οικονομικής ευθύνης των κρατών μελών για μη ανακτήσιμα ποσά των παραδοσιακών ιδίων πόρων, τα οποία υπερβαίνουν το ποσό των 100 000 EUR. Ο τελευταίος τροποποιητικός κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/804 του Συμβουλίου εισήγαγε στο άρθρο 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο τη δυνατότητα απαλλαγής των κρατών μελών από την υποχρέωση να αποδίδουν στον προϋπολογισμό της ΕΕ ποσά που αποδεικνύεται ότι δεν μπορούν να ανακτηθούν λόγω αναβολής της εγγραφής στους λογαριασμούς ή της γνωστοποίησης της τελωνειακής οφειλής, ώστε να μην τίθενται σε κίνδυνο οι ποινικές έρευνες που αφορούν τα οικονομικά συμφέροντα

της Ένωσης. Από το 2016 που θεσπίστηκαν οι αλλαγές, κανένα κράτος μέλος δεν πρόβαλε περίπτωση διαγραφής στην Επιτροπή με βάση το άρθρο 13 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εξακολουθεί να παρακολουθεί προσεκτικά τις εξελίξεις, ωστόσο, προς το παρόν, καμία αλλαγή δεν κρίνεται σκόπιμη ή δικαιολογημένη.

Αξιολόγηση περιπτώσεων διαγραφής

Με τη διαδικασία «διαγραφής» που προβλέπεται στο άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου, παρακολουθείται η δυνητική οικονομική ευθύνη των κρατών μελών για μη ανακτήσιμα ποσά των παραδοσιακών ιδίων πόρων τα οποία υπερβαίνουν το ποσό των 100 000 EUR. Στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, η Επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της κατά πόσον οι παραδοσιακοί ίδιοι πόροι κατέστησαν μη ανακτήσιμοι για λόγους που δεν αποδίδονται στα κράτη μέλη. Η Επιτροπή εξετάζει τις εκθέσεις διαγραφής προκειμένου να εκτιμήσει τον βαθμό επιμέλειας που επιδεικνύουν τα κράτη μέλη κατά την προσπάθειά τους να καθορίσουν και να ανακτήσουν τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (δασμούς) από τους οικονομικούς φορείς. Η Επιτροπή καταβάλλει ανέκαθεν προσπάθειες να διατυπώνει εγκαίρως τις παρατηρήσεις της για τις λεγόμενες εκθέσεις διαγραφής. Στο άρθρο 13 παράγραφος 4 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου απαιτείται από την Επιτροπή να διατυπώνει τις παρατηρήσεις της εντός έξι μηνών από τη στιγμή που είναι διαθέσιμες οι απαραίτητες πληροφορίες. Επί του παρόντος αυτή είναι η μόνη νόμιμη προθεσμία για την Επιτροπή, η οποία τηρείται πάντοτε.

Ωστόσο, η Επιτροπή αναγνωρίζει ότι για την εκτίμηση μεμονωμένων περιπτώσεων διαγραφής απαιτούνται συχνά διαρκείς συναλλαγές με τα κράτη μέλη, οι οποίες θα μπορούσαν να επιταχυνθούν με κοινές προσπάθειες των κρατών μελών και της Επιτροπής. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι τα αιτήματα των κρατών μελών για επανεξέταση αμφισβητούμενων περιπτώσεων μετά την πρώτη εκτίμηση της Επιτροπής δεν υπάγονται μέχρι στιγμής σε νόμιμες προθεσμίες με αποτέλεσμα να δημιουργούνται ενίοτε σημαντικές καθυστερήσεις. Υπό το πρίσμα αυτό, η Επιτροπή προτείνει επιπλέον δεσμευτικές προθεσμίες για την επικοινωνία με τα κράτη μέλη.

Προσαρμογές των ιδίων πόρων που βασίζονται στο ΑΕΕ και τον ΦΠΑ

Επί του παρόντος τα κράτη μέλη οφείλουν να αποδίδουν τις προσαρμογές στους βασιζόμενους στον ΦΠΑ και στο ΑΕΕ ιδίους πόρους προηγούμενων οικονομικών ετών («υπόλοιπα») την πρώτη εργάσιμη ημέρα του Ιουνίου του έτους ν+1. Γίνεται άμεση ανακατανομή του συνολικού ποσού των προσαρμογών μεταξύ των κρατών μελών με βάση τα αντίστοιχα μερίδια που διαθέτουν στον ίδιο πόρο που βασίζεται στο ΑΕΕ, έτσι ώστε τα κράτη μέλη να μην καταβάλουν εκ των προτέρων μεγαλύτερα ποσά και να λαμβάνουν το μερίδιο της ανακατανομής του συνολικού ποσού της προσαρμογής που τους αναλογεί μόνο μετά την πάροδο μηνών. Οι εν λόγω ετήσιες προσαρμογές δεν έχουν καθόλου επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της ΕΕ, αλλά μπορεί να έχουν σημαντικές οικονομικές επιπτώσεις για τα κράτη μέλη. Ορισμένα κράτη μέλη ζήτησαν αλλαγές στη διαδικασία με σκοπό να βελτιωθεί η προβλεψιμότητα και να διευκολυνθεί η κατάρτιση του οικείου εθνικού προϋπολογισμού. Κρίνεται σκόπιμο να διατυπωθεί μια αντίστοιχη πρόταση τροποποίησης και να μεταφερθεί για το επόμενο έτος η απόδοση των προσαρμογών από τα κράτη μέλη, παρόλο που αναγνωρίζεται ότι η εν λόγω μεταφορά θα καθυστερήσει, αντίστοιχα, την πληρωμή των αρνητικών προσαρμογών από τα κράτη μέλη. Τα κράτη μέλη δεν έχουν διατυπώσει αντιρρήσεις για την εν λόγω καθυστέρηση.

Συγχώνευση διατάξεων σχετικά με την απόδοση των ιδίων πόρων

Η απόφαση για τους ιδίους πόρους που είναι σε διαδικασία έγκρισης στα κράτη μέλη, περιλαμβάνει ήδη έναν νέο ίδιο πόρο, αυτόν που βασίζεται στην ανακύκλωση των

πλαστικών, ενώ ο αντίστοιχος κανονισμός [κανονισμός περί απόδοσης 2, αριθ. 2018/0131] έχει προταθεί και εξετάζεται από το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Σύμφωνα με τη διοργανική συμφωνία της 16ης Δεκεμβρίου 2020, η Επιτροπή σκοπεύει να υποβάλει προτάσεις για ψηφιακή εισφορά, για μηχανισμό συνοριακής προσαρμογής άνθρακα και για αναθεωρημένο σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπών της ΕΕ, καθώς και να υποβάλει, έως τον Ιούνιο του 2021, συνοδευτική πρόταση για εισαγωγή νέων ιδίων πόρων επί αυτής της βάσης με σκοπό την εισαγωγή των εν λόγω πόρων έως την 1η Ιανουαρίου 2023.

Οι διατάξεις για την απόδοση όλων των ιδίων πόρων θα πρέπει να συγχωνευθούν κατά τη μελλοντική αναθεώρησή τους, συμπεριλαμβανομένων των νέων προτεινόμενων κανονισμών όσον αφορά την απόδοση νέων ιδίων πόρων.

2021/0161 (NLE)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 προκειμένου να ενισχυθεί η προβλεψιμότητα στα κράτη μέλη και να αποσαφηνιστούν οι διαδικασίες για την επίλυση διαφορών κατά την απόδοση των παραδοσιακών ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 322 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, και ιδίως το άρθρο 106α,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου[10],

Έχοντας υπόψη τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. Παρόλο που ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014[11] του Συμβουλίου παρείχε συγκεκριμένο και σταθερό σημείο αναφοράς για τους ενωσιακούς μηχανισμούς χρηματοδότησης, πρέπει να βελτιωθούν οι διατάξεις για την απόδοση των ιδίων πόρων με σκοπό την ενίσχυση της προβλεψιμότητας στα κράτη μέλη και την αποσαφήνιση των διαδικασιών για την επίλυση διαφορών.

2. Επί του παρόντος μόνο τα κράτη μέλη διαχειρίζονται τους λογαριασμούς ιδίων πόρων που ανοίγονται στο όνομα της Επιτροπής. Η μείωση του αριθμού των τραπεζικών λογαριασμών που χρησιμοποιούνται για την είσπραξη των ιδίων πόρων θα έχει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και θα δώσει τη δυνατότητα για κοινή προσέγγιση ως προς τη διαχείριση των ταμειακών διαθεσίμων. Η Επιτροπή θα πρέπει να είναι σε θέση να θεσπίσει έναν κεντρικό λογαριασμό ιδίων πόρων προκειμένου να εκσυγχρονιστεί η διαχείριση των λογαριασμών ιδίων πόρων.

3. Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να προβαίνουν σε προκαταβολές. Ωστόσο, στο παρελθόν ορισμένα κράτη μέλη προκατέβαλαν τις εθνικές συνεισφορές τους κατόπιν συμφωνίας με την Επιτροπή. Τα κράτη μέλη, για λόγους ασφάλειας δικαίου, πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβαίνουν σε προκαταβολές κατά περίπτωση, αφού ενημερώσουν προηγουμένως την Επιτροπή. Σε περίπτωση που κράτος μέλος κάνει χρήση αυτής της δυνατότητας, τα υπόλοιπα κράτη μέλη θα πρέπει, για λόγους δικαιοσύνης, να μην επιβαρύνονται

[10] ΕΕ C της , σ. .

[11] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2014, για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των παραδοσιακών ιδίων πόρων και των ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ και για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών (ΕΕ L 168 της 7.6.2014, σ. 39).

με τυχόν δαπάνες που αφορούν την εν λόγω προκαταβολή, όπως είναι ο αρνητικός τόκος.

4. Η ημερομηνία κατά την οποία τα κράτη μέλη καταβάλλουν τις προσαρμογές στους βασιζόμενους στον ΦΠΑ και στο ΑΕΕ ιδίους πόρους προηγούμενων οικονομικών ετών πρέπει να μεταφερθεί για τον Μάρτιο του επόμενου οικονομικού έτους προκειμένου να ενισχυθεί η προβλεψιμότητα για τις διαδικασίες κατάρτισης του εθνικού προϋπολογισμού.

5. Η διαδικασία για τον υπολογισμό των τόκων θα πρέπει, ιδίως, να διασφαλίζει την έγκαιρη και στο ακέραιο απόδοση των ιδίων πόρων με σκοπό την εξασφάλιση σταθερού προϋπολογισμού που είναι αναγκαίος για τη χρηματοδότηση των στόχων πολιτικής της Ένωσης.

6. Πρέπει να υπάρξει προσαρμογή του υφιστάμενου κατώτατου ορίου, κάτω από το οποίο δεν απαιτούνται τόκοι. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητη η αύξηση του ποσού για το οποίο απαιτείται η ανάκτηση τόκων προκειμένου να βελτιωθεί η οικονομική αποδοτικότητα των διαδικασιών ανάκτησης.

7. Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 περιορίζει την αύξηση του επιτοκίου στις 16 ποσοστιαίες μονάδες πάνω από το βασικό επιτόκιο, προκειμένου να εξασφαλιστεί η αναλογικότητα του συστήματος με παράλληλη διατήρηση του αποτρεπτικού αποτελέσματος. Το εν λόγω «ανώτατο όριο» των 16 ποσοστιαίων μονάδων εφαρμόζεται μόνο στις περιπτώσεις που έγιναν γνωστές μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/804 του Συμβουλίου[12]. Κατά συνέπεια, οι περιπτώσεις που ήταν ήδη γνωστές πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2016/804, στις οποίες διακυβεύονται υψηλά ποσά τόκων, δεν μπορούν να επωφεληθούν από τον εν λόγω περιορισμό, ανεξαρτήτως του αν το ποσό του τόκου έχει ήδη γνωστοποιηθεί στα κράτη μέλη. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να έχουν την υποχρέωση να καταβάλλουν ποσά τόκων τα οποία δεν είναι αναλογικά σε σύγκριση με το οφειλόμενο ποσό κεφαλαίου. Για να αποσαφηνιστούν και να απλουστευθούν οι σχετικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014, ο περιορισμός της αύξησης του επιτοκίου στις 16 ποσοστιαίες μονάδες θα πρέπει να εφαρμόζεται σε κάθε ποσό τόκου που δεν έχει γνωστοποιηθεί στο κράτος μέλος πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

8. Για λόγους χρηστής διαχείρισης του χωριστού λογαριασμού, όπως αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014, τα μη εγγυημένα ποσά πρέπει να εκτιμώνται και να ρυθμίζονται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος. Ως εκ τούτου, οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 αναφορικά με τα μη ανακτήσιμα ποσά θα πρέπει να τροποποιηθούν με σκοπό την εισαγωγή γενικής προθεσμίας για τα ποσά που λαμβάνονται από χωριστό λογαριασμό, ώστε να διασφαλιστεί ότι επανεξετάζονται τακτικά οι περιπτώσεις στον εν λόγω χωριστό λογαριασμό.

9. Στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 περιέχεται μόνο μία προθεσμία στο άρθρο 13 παράγραφος 4, σύμφωνα με την οποία η Επιτροπή οφείλει να γνωστοποιεί τις παρατηρήσεις της στο οικείο κράτος μέλος εντός έξι μηνών από τη στιγμή που το κράτος μέλος λαμβάνει την έκθεση. Για να υπάρχει έγκαιρη παρακολούθηση των

[12] Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/804 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2016, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 για τις μεθόδους και τη διαδικασία απόδοσης των παραδοσιακών ιδίων πόρων και των ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και το ΑΕΕ και για τα μέτρα αντιμετώπισης των ταμειακών αναγκών (ΕΕ L 132 της 21.5.2016, σ. 85).

εκθέσεων διαγραφής και για να είναι άμεση και πλήρως διαφανής η αξιολόγηση της απόφασης του κράτους μέλους να μην αποδώσει τα μη ανακτήσιμα ποσά των παραδοσιακών ιδίων πόρων, θα πρέπει να θεσπιστούν νέες διαδικαστικές προθεσμίες για την Επιτροπή και τα κράτη μέλη.

10. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής όσον αφορά την απόδοση των παραδοσιακών ιδίων πόρων, θα πρέπει να τυποποιηθεί και να θεσπιστεί στον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 διαδικασία επανεξέτασης με σκοπό την ενίσχυση της διαφάνειας και την αποσαφήνιση των δικαιωμάτων υπεράσπισης των κρατών μελών. Θα πρέπει επίσης να θεσπιστούν διατάξεις που αντικατοπτρίζουν την υφιστάμενη πρακτική όσον αφορά τις πληρωμές για τις οποίες διατυπώνεται επιφύλαξη, με την οποία δίνεται η δυνατότητα να κινηθεί διαδικασία αδικαιολόγητου πλουτισμού σε βάρος της Επιτροπής σύμφωνα με το άρθρο 268 και το άρθρο 340 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

11. Τα άρθρα 6 και 10α του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 θα πρέπει να προσαρμοστούν για να διαγραφεί η αναφορά στη διόρθωση υπέρ του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και για να συμπεριληφθεί η Γερμανία ως δικαιούχος διορθώσεων κατ' αποκοπήν σύμφωνα με την απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 του Συμβουλίου[13].

12. Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 θα πρέπει συνεπώς να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 τροποποιείται ως εξής:

(1) Στο άρθρο 6 παράγραφος 3 τρίτο εδάφιο, η εισαγωγική φράση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Ο ίδιος πόρος που βασίζεται στον ΦΠΑ και ο ίδιος πόρος που βασίζεται στο ΑΕΕ, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων σε αυτούς τους πόρους από την ακαθάριστη μείωση που παρέχεται στη Δανία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία και τη Σουηδία, εγγράφονται στη λογιστική που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο ως εξής:»·

(2) στο άρθρο 9 παράγραφος 1, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 10, 10α και 10β, κάθε κράτος μέλος πιστώνει το ποσό των ιδίων πόρων στον λογαριασμό που έχει ανοιχθεί στο όνομα της Επιτροπής, στο Δημόσιο Ταμείο του ή στην εθνική κεντρική τράπεζά του ή σε κεντρικό λογαριασμό που έχει ανοιχθεί για τον σκοπό αυτό από την Επιτροπή στο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα της επιλογής της. Με την επιφύλαξη της επιβολής αρνητικού τόκου όπως αναφέρεται στο τρίτο εδάφιο, ο εν λόγω λογαριασμός μπορεί να χρεωθεί μόνο κατόπιν εντολής της Επιτροπής»·

(3) το άρθρο 10α αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

[13] Απόφαση (ΕΕ, Ευρατόμ) 2020/2053 του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2020, για το σύστημα των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και για την κατάργηση της απόφασης 2014/335/ΕΕ, Ευρατόμ (ΕΕ L 424 της 15.12.2020, σ. 1).

«Άρθρο 10α

Απόδοση των ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και στο ΑΕΕ

1. Η εγγραφή του ιδίου πόρου που βασίζεται στον ΦΠΑ και του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων σε αυτούς τους πόρους από την ακαθάριστη μείωση που παρέχεται στη Δανία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία και τη Σουηδία, διενεργείται κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε μηνός, και τούτο ανά δωδεκατημόριο των ποσών που προκύπτουν από τον προϋπολογισμό για τον σκοπό αυτό, μετά τη μετατροπή τους σε εθνικά νομίσματα με την ισοτιμία της τελευταίας ημέρας συναλλαγών του ημερολογιακού έτους που προηγείται του οικονομικού έτους, όπως δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, σειρά C.

2. Για τις ειδικές ανάγκες που αφορούν την πληρωμή των δαπανών του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων, βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[14], και σε συνάρτηση με την ταμειακή κατάσταση της Ένωσης, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να κληθούν από την Επιτροπή να επισπεύσουν κατά διάστημα έως και δύο μηνών, εντός του πρώτου τριμήνου του οικονομικού έτους, την εγγραφή ενός δωδεκατημορίου ή ενός κλάσματος δωδεκατημορίου των ποσών που προβλέπονται στον προϋπολογισμό στα πλαίσια του ιδίου πόρου που βασίζεται στον ΦΠΑ και του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων σε αυτούς τους πόρους από την ακαθάριστη μείωση που παρέχεται στη Δανία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία και τη Σουηδία.

   Με την επιφύλαξη του τρίτου εδαφίου, για τις ειδικές ανάγκες που αφορούν την πληρωμή των δαπανών των Ευρωπαϊκών Διαρθρωτικών και Επενδυτικών Ταμείων βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[15], και σε συνάρτηση με την ταμειακή κατάσταση της Ένωσης, τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να κληθούν από την Επιτροπή να επισπεύσουν, εντός του πρώτου εξαμήνου του οικονομικού έτους, την εγγραφή πρόσθετου ποσού που δεν θα υπερβαίνει το ήμισυ του δωδεκατημορίου των ποσών που προβλέπονται στον προϋπολογισμό στα πλαίσια του ιδίου πόρου που βασίζεται στον ΦΠΑ και του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων σε αυτούς τους πόρους από την ακαθάριστη μείωση που παρέχεται στη Δανία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία και τη Σουηδία.

   Το συνολικό ποσό του οποίου την επίσπευση δύναται να ζητήσει η Επιτροπή από τα κράτη μέλη εντός του ιδίου μήνα δυνάμει του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να υπερβεί τα δύο επιπλέον δωδεκατημόρια.

---

[14] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1307/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί θεσπίσεως κανόνων για άμεσες ενισχύσεις στους γεωργούς βάσει καθεστώτων στήριξης στο πλαίσιο της Κοινής γεωργικής πολιτικής και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 637/2008 και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 73/2009 του Συμβουλίου (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 608).

[15] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 (ΕΕ L 347 της 20.12.2013, σ. 320).

Μετά την παρέλευση του πρώτου εξαμήνου, η αιτούμενη μηνιαία εγγραφή δεν μπορεί να υπερβαίνει το ένα δωδεκατημόριο των ιδίων πόρων που βασίζονται στον ΦΠΑ και στο ΑΕΕ, πάντοτε εντός των ορίων των ποσών που έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό για τον σκοπό αυτό.

Η Επιτροπή ενημερώνει εκ των προτέρων τα κράτη μέλη, το αργότερο δύο εβδομάδες πριν από εγγραφή που ζητείται δυνάμει του πρώτου και του δεύτερου εδαφίου.

Η Επιτροπή κοινοποιεί εγκαίρως στα κράτη μέλη, το αργότερο έξι εβδομάδες πριν από εγγραφή που ζητείται δυνάμει του δεύτερου εδαφίου, την πρόθεσή της να ζητήσει την εν λόγω εγγραφή.

Η παράγραφος 4, που αφορά την εγγραφή για τον μήνα Ιανουάριο κάθε οικονομικού έτους, και η παράγραφος 5, που εφαρμόζεται όταν ο προϋπολογισμός δεν έχει εγκριθεί οριστικά πριν από την έναρξη του οικονομικού έτους, εφαρμόζονται για τις επισπευθείσες εγγραφές.

Ένα κράτος μέλος μπορεί, κατ' εξαίρεση και σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, να ζητήσει έγκριση από την Επιτροπή να προκαταβάλει την απόδοση των ιδίων πόρων, ιδίως στο πλαίσιο διορθωτικών προϋπολογισμών κατά το τέλος του έτους. Το κράτος μέλος υποβάλλει αίτημα, δεόντως αιτιολογημένο, αφού ενημερώσει την Επιτροπή τουλάχιστον τρεις εβδομάδες πριν από την πραγματοποίηση της προκαταβολής. Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα αφού λάβει υπόψη την κατάσταση των ταμειακών διαθεσίμων και την ανάγκη που υπάρχει για ρευστότητα. Το κράτος μέλος μπορεί να πραγματοποιήσει την προκαταβολή μόνο μετά την έγκριση της Επιτροπής. Τυχόν επιπλέον κόστος που συνδέεται με την εν λόγω προκαταβολική απόδοση, πρέπει να επιβαρύνει το κράτος μέλος που τη ζητά.

3. Κάθε τροποποίηση του ενιαίου συντελεστή του ιδίου πόρου που βασίζεται στον ΦΠΑ, του συντελεστή του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ, της χρηματοδότησης της ακαθάριστης μείωσης που παρέχεται στη Δανία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία και τη Σουηδία, προϋποθέτει την οριστική έγκριση διορθωτικού προϋπολογισμού και οδηγεί στην αναπροσαρμογή των δωδεκατημορίων που έχουν εγγραφεί από την αρχή του οικονομικού έτους.

Οι αναπροσαρμογές αυτές διενεργούνται κατά την πρώτη εγγραφή μετά την οριστική έγκριση του διορθωτικού προϋπολογισμού, αν η εν λόγω έγκριση πραγματοποιηθεί πριν από την 16η του μηνός. Στην αντίθετη περίπτωση, οι αναπροσαρμογές διενεργούνται κατά τη δεύτερη εγγραφή μετά την οριστική έγκριση του διορθωτικού προϋπολογισμού. Κατά παρέκκλιση του άρθρου 10 του δημοσιονομικού κανονισμού, οι εν λόγω αναπροσαρμογές εγγράφονται στους λογαριασμούς στο πλαίσιο του οικονομικού έτους του εν λόγω διορθωτικού προϋπολογισμού.

4. Τα δωδεκατημόρια που αφορούν στην εγγραφή του μηνός Ιανουαρίου κάθε οικονομικού έτους υπολογίζονται βάσει των ποσών που προβλέπονται στο σχέδιο προϋπολογισμού που αναφέρεται στο άρθρο 314 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), μετατρεπομένων σε εθνικό νόμισμα με την ισοτιμία της πρώτης ημέρας συναλλαγών που ακολουθεί τη 15η Δεκεμβρίου του ημερολογιακού έτους που προηγείται του οικονομικού έτους. Η προσαρμογή διενεργείται κατά την εγγραφή που αντιστοιχεί στον επόμενο μήνα.

5. Αν ο προϋπολογισμός δεν έχει εγκριθεί οριστικά το αργότερο δύο εβδομάδες πριν από την εγγραφή του Ιανουαρίου του επομένου οικονομικού έτους, τα κράτη μέλη

εγγράφουν την πρώτη εργάσιμη ημέρα κάθε μήνα, συμπεριλαμβανομένου του Ιανουαρίου, ένα δωδεκατημόριο του ποσού του ιδίου πόρου που βασίζεται στον ΦΠΑ και του ιδίου πόρου που βασίζεται στο ΑΕΕ, λαμβανομένων υπόψη των επιπτώσεων στον εν λόγω πόρο από την ακαθάριστη μείωση που παρέχεται στη Δανία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία και τη Σουηδία, ως έχουν στον τελευταίο οριστικά εγκεκριμένο προϋπολογισμό. Η προσαρμογή γίνεται κατά την πρώτη λήξη της προθεσμίας που ακολουθεί την οριστική έγκριση του προϋπολογισμού αν αυτή πραγματοποιηθεί πριν από τις δεκαέξι του μηνός. Στην αντίθετη περίπτωση, η προσαρμογή διενεργείται κατά τη δεύτερη λήξη της προθεσμίας μετά την οριστική έγκριση του προϋπολογισμού.

6. Δεν πραγματοποιείται καμία μεταγενέστερη αναθεώρηση της χρηματοδότησης της ακαθάριστης μείωσης που παρέχεται στη Δανία, τη Γερμανία, τις Κάτω Χώρες, την Αυστρία και τη Σουηδία, σε περίπτωση τροποποίησης των στοιχείων του ΑΕΕ σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2019/516 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[16].»

(4) Το άρθρο 10β τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 5, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Η Επιτροπή ανακοινώνει στα κράτη μέλη τα ποσά που προκύπτουν από τον υπολογισμό αυτόν πριν από την 1η Φεβρουαρίου του έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο έχουν παρασχεθεί τα στοιχεία των προσαρμογών. Κάθε κράτος μέλος εγγράφει το καθαρό ποσό στον λογαριασμό που αναφέρεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1, κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του Μαρτίου του έτους που έπεται εκείνου κατά το οποίο η Επιτροπή ενημέρωσε τα κράτη μέλη για τα ποσά που προκύπτουν από τον υπολογισμό»·

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 7:

«7. Αν το κράτος μέλος και η Επιτροπή δεν μπορούν να συμφωνήσουν σε συγκεκριμένες προσαρμογές για τους ιδίους πόρους που βασίζονται στον ΦΠΑ, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο γ) του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να επανεξετάσει την αξιολόγησή της σύμφωνα με το άρθρο 13β»·

(5) το άρθρο 12 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η ανάκτηση ποσών τόκων κάτω των 1 000 EUR δεν απαιτείται»·

β) στην παράγραφο 5, το τρίτο εδάφιο αντικαθίσταται από το εξής κείμενο:

«Η συνολική αύξηση σύμφωνα με το πρώτο και το δεύτερο εδάφιο δεν υπερβαίνει τις 16 ποσοστιαίες μονάδες. Ο περιορισμός της αύξησης επιτοκίου στις 16 ποσοστιαίες μονάδες εφαρμόζεται σε κάθε περίπτωση για την οποία δεν έχει ανακοινωθεί το ποσό του τόκου στο κράτος μέλος πριν από ... *[εισάγετε ημερομηνία – έναρξη ισχύος του παρόντος (τροποποιητικού) κανονισμού]*. Το αυξημένο κατ' αυτόν τον τρόπο επιτόκιο εφαρμόζεται για όλη την περίοδο υπερημερίας.»·

[16] Κανονισμός (ΕΕ) 2019/516 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαρτίου 2019, για την εναρμόνιση του ακαθάριστου εθνικού εισοδήματος σε αγοραίες τιμές και την κατάργηση της οδηγίας 89/130/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1287/2003 του Συμβουλίου (ΕΕ L 91 της 29.3.2019, σ. 19).

(6) το άρθρο 13 τροποποιείται ως εξής:

α) στην παράγραφο 2, το πέμπτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Σε περίπτωση τμηματικών πληρωμών, η πενταετία προσμετράται το αργότερο από την ημερομηνία της τελευταίας πραγματικής πληρωμής, στον βαθμό που με την πληρωμή αυτή δεν εξοφλείται η οφειλή. Η ως άνω περίοδος μπορεί να φθάσει το ανώτερο τα δέκα έτη από την ημερομηνία κατά την οποία βεβαιώθηκε το ποσό σύμφωνα με το άρθρο 2, ανεξάρτητα αν μεσολαβήσουν διοικητικές ή δικαστικές προσφυγές ή τμηματικές πληρωμές.»·

β) στην παράγραφο 4, το δεύτερο εδάφιο αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«Στην περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει αναγκαίο να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, η εξάμηνη προθεσμία προσμετράται από την ημερομηνία παραλαβής των συμπληρωματικών πληροφοριών που ζητά η Επιτροπή. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος παρέχει τις συμπληρωματικές πληροφορίες εντός τριών μηνών.»·

γ) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος 5:

«5. Αν το κράτος μέλος και η Επιτροπή δεν μπορούν να συμφωνήσουν στους λόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 2 πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να επανεξετάσει την αξιολόγησή της σύμφωνα με το άρθρο 13β.»·

(7) παρεμβάλλεται το ακόλουθο κεφάλαιο ΙΙΙα:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙα

ΠΛΗΡΩΜΗ ΜΕ ΔΙΑΤΥΠΩΣΗ ΕΠΙΦΥΛΑΞΗΣ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΕΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Άρθρο 13α

Πληρωμή με διατύπωση επιφύλαξης

1. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ κράτους μέλους και της Επιτροπής αναφορικά με το άρθρο 10β παράγραφος 7 ή το άρθρο 13 παράγραφος 5 ή αναφορικά με άλλα ποσά παραδοσιακών ιδίων πόρων που οφείλονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης, το κράτος μέλος μπορεί, κατά την πληρωμή του αμφισβητούμενου ποσού, να εκφράσει επιφυλάξεις ως προς τη θέση της Επιτροπής.

2. Η εγγραφή της πληρωμής με διατύπωση επιφύλαξης στον λογαριασμό σύμφωνα με το άρθρο 9 διακόπτει τη χρονική περίοδο στην οποία προκύπτει ο δεδουλευμένος τόκος, όπως αναφέρεται στο άρθρο 12.

Άρθρο 13β

Διαδικασία επανεξέτασης

1. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ κράτους μέλους και της Επιτροπής αναφορικά με το άρθρο 13 παράγραφος 5 ή αναφορικά με άλλα ποσά παραδοσιακών ιδίων πόρων που οφείλονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να επανεξετάσει την αξιολόγησή της εντός τριών μηνών από την

παραλαβή της εν λόγω αξιολόγησης. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ κράτους μέλους και της Επιτροπής αναφορικά με το άρθρο 10β παράγραφος 7, το κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να επανεξετάσει την αξιολόγησή της εντός δύο μηνών από την παραλαβή της εν λόγω αξιολόγησης. Σε αυτήν την αίτηση πρέπει να αιτιολογείται το αίτημα επανεξέτασης και να περιλαμβάνονται δικαιολογητικά έγγραφα, εκτός των περιπτώσεων που αναφέρονται στο άρθρο 10β παράγραφος 7. Η αίτηση και η απορρέουσα διαδικασία δεν αίρουν την υποχρέωση των κρατών μελών να αποδίδουν τους ιδίους πόρους όταν οφείλονται στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

2. Η Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την παραλαβή της αίτησης που προβλέπεται στην παράγραφο 1, ανακοινώνει στο κράτος μέλος τις παρατηρήσεις της όσον αφορά τους λόγους που αναφέρονται στην αίτηση. Στην περίπτωση που η Επιτροπή κρίνει αναγκαίο να ζητήσει συμπληρωματικές πληροφορίες, η εξάμηνη προθεσμία προσμετράται από την ημερομηνία παραλαβής των συμπληρωματικών πληροφοριών που έχει ζητήσει η Επιτροπή. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος παρέχει τις συμπληρωματικές πληροφορίες εντός τριών μηνών. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ κράτους μέλους και της Επιτροπής αναφορικά με το άρθρο 10β παράγραφος 7, η Επιτροπή ανακοινώνει στο κράτος μέλος τις παρατηρήσεις της όσον αφορά τους λόγους που αναφέρονται στην αίτηση εντός τριών μηνών από την παραλαβή της εν λόγω αίτησης.

3. Όταν το κράτος μέλος δεν μπορεί να παρέχει επιπλέον σχετικές πληροφορίες για τη διαδικασία επανεξέτασης, μπορεί να ζητήσει από την Επιτροπή να απαντήσει με βάση τις διαθέσιμες πληροφορίες. Στην περίπτωση αυτή, η εξάμηνη προθεσμία προσμετράται από την ημερομηνία παραλαβής της εν λόγω αίτησης.

4. Σε περίπτωση που κράτος μέλος ασκήσει προσφυγή για ακύρωση της απόφασης που ενέκρινε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 9 παράγραφος 1 σημείο α) του κανονισμού αριθ. 1553/89, και αν η Επιτροπή δεν έχει ακόμη απαντήσει στο πλαίσιο της διαδικασίας επανεξέτασης αναφορικά με την ίδια διόρθωση του ΦΠΑ, η Επιτροπή αναστέλλει τη διαδικασία επανεξέτασης για όσο διάστημα εκκρεμεί η έκδοση οριστικής απόφασης από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.»

Άρθρο 2

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ «ΕΣΟΔΑ» — ΓΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΟ ΣΚΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΣΟΔΩΝ ΤΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

1. ΤΙΤΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ:

Τροποποίηση του κανονισμού 609/2014

2. ΓΡΑΜΜΕΣ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ:

Γραμμή εσόδων (κεφάλαιο/άρθρο/θέση):

Τίτλοι 1 και 2 (κεφάλαιο 21) και άρθρο 410

3. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

☐ Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις

× Η πρόταση δεν έχει δημοσιονομική επίπτωση στις δαπάνες, αλλά έχει δημοσιονομική επίπτωση στα έσοδα

☐ Η πρόταση έχει δημοσιονομική επίπτωση στα έσοδα για ειδικό προορισμό

Η επίπτωση στα έσοδα είναι η ακόλουθη:

(εκατ. EUR με ένα δεκαδικό ψηφίο)

Γραμμή εσόδων	Επίπτωση στα έσοδα[17]	Περίοδος ΧΧ μηνών, που αρχίζει την ηη/μμ/εεεε *(κατά περίπτωση)*	Έτος Ν
Τίτλος 1	-		2021
Άρθρο 2/ Κεφάλαιο 21	-		2021
Άρθρο 410	*Προς καθορισμό*		2021

Κατάσταση μετά τη δράση					
Γραμμή εσόδων	2022	2023	2024	2025	2026
Τίτλος 1	-	-	-	-	-
Άρθρο 2/ Κεφάλαιο 21	-	-	-	-	-
Άρθρο 410					

4. ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΤΗΣ

Δεν λήφθηκαν σχετικά μέτρα

[17] Όσον αφορά τους παραδοσιακούς ιδίους πόρους (γεωργικούς δασμούς, εισφορές ζάχαρης, τελωνειακούς δασμούς), τα αναγραφόμενα ποσά πρέπει να είναι καθαρά ποσά, δηλαδή τα ακαθάριστα ποσά μετά την αφαίρεση του 20 % για έξοδα είσπραξης.

5. ΑΛΛΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Η πρόταση αποσκοπεί στην ενίσχυση και τη βελτίωση της λειτουργίας του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 609/2014 του Συμβουλίου. Προβλέπει, ειδικότερα, διοικητικά μέτρα για τη διευκόλυνση των κρατών μελών στην απόδοση των ιδίων πόρων. Στα μέτρα αυτά περιλαμβάνονται μέτρα για την ενίσχυση της προβλεψιμότητας σχετικά με την απόδοση των ιδίων πόρων, όπως είναι η δυνατότητα προκαταβολών ή οι τροποποιήσεις που προτείνονται για τον υπολογισμό υπολοίπων.

Καμία από τις δύο προτάσεις δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις. Η διάταξη με την οποία προβλέπεται η απόδοση των προσαρμογών από τα κράτη μέλη το επόμενο έτος (N+2) είναι δημοσιονομικά ουδέτερη εφόσον η υποχρέωση καταβολής για τα κράτη μέλη μεταφέρεται απλώς στο επόμενο οικονομικό έτος. Ως εκ τούτου, ο συνολικός «υπολογισμός υπολοίπων» παραμένει ουδέτερος για τον προϋπολογισμό της ΕΕ.

Η πρόταση προβλέπει, επίσης, ορισμένες διαδικαστικές αλλαγές, δηλαδή κωδικοποιεί τη διαδικασία για τη διεξαγωγή εποικοδομητικού διαλόγου καθώς και τις συναλλαγές μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών σε περίπτωση που υπάρχουν διαφορές. Η διαδικασία επανεξέτασης αποσκοπεί στη βελτίωση της απόδοσης των ιδίων πόρων και γι' αυτό προβλέπεται σαφήνεια και διαφάνεια στη συνεργασία και την επικοινωνία μεταξύ της Επιτροπής και των κρατών μελών. Η προτεινόμενη διαδικασία επανεξέτασης δεν έχει δημοσιονομικές επιπτώσεις για την Ένωση.

Τέλος, η πρόταση επεκτείνει το ανώτατο όριο στην αύξηση των επιτοκίων σε όλες τις περιπτώσεις. Με τον κανονισμό (ΕΕ, Ευρατόμ) 2016/804 του Συμβουλίου είχε ήδη περιοριστεί η αύξηση των επιτοκίων στις 16 ποσοστιαίες μονάδες πάνω από το βασικό επιτόκιο (ανώτατο όριο 16 %). Ο εν λόγω περιορισμός, ωστόσο, δεν εφαρμόζεται σε περιπτώσεις που ήταν ήδη γνωστές πριν από την 1η Οκτωβρίου 2016. Η επέκταση του ανώτατου ορίου σε όλες τις περιπτώσεις θα οδηγήσει σε μείωση των εσόδων από τόκους που εισπράττονται για τον προϋπολογισμό της ΕΕ. Οι δημοσιονομικές επιπτώσεις της εν λόγω επέκτασης, με βάση τα ποσά αναφοράς προηγούμενων ετών (από την έναρξη ισχύος του κανονισμού 2016/804 του Συμβουλίου) εκτιμώνται σε 27,5 εκατ. EUR/έτος.